

Śaranagati

BR. 90

SRAVANA, 14.2.18.

NE TREBA GOVORITI O VLASTITIM POSTIGNUĆIMA

PITANJE: Gospodin Śiva u *Śrīmad-Bhāgavatamu* poučava Cītraketu kako bi osoba trebala prikriti svoju *bhakti* i ne predstavljati se izvana kao *bhakta*, ako mu istovremeno nedostaje predanost. S time u vezi, ponekad razmišljam o tome koliko je neodoljivo govoriti o vlastitim postignućima. Kada razgovarate s prijateljima i drugima, želite s njima podijeliti ono što ste učinili i koliko je to vrijedno. Zapravo je to u određenom smislu prirodno. Stoga je pitanje kako u životu praktično primijeniti ovo učenje?

ODGOVOR: Dat ću praktičan odgovor. Milošću velikoga gura zvanog život, prije ili kasnije shvatit ćeš dvije stvari:

1) Kada se hvališ svojim dostignućima, tjelesnim ili duhovnim, počinješ primjećivati unutarnji glas – glas koji kaže: „*Možda ovo nije dobro. Čuo sam za tṛṇād api sunīcena i slične izjave svetih spisa i uvjeren sam u to da moram biti ponizan.*“ U raspoloženju *bhakte*, ne materijalista, osjetit ćeš da se materijalna energija vraća. Primijetit ćeš da počinješ osjećati zavist na uspjehe drugih. Drugim riječima, kada dođeš u dodir s materijalnom energijom, to jest kada nešto učiniš bez devocije, osjetit ćeš kako ta energija zauzima puno prostora. Tada trebaš osvijestiti prave vrijednosti – moraš biti uvjeren u to da je *bhakti* važnija od društvenog ugleda. Kada si uvjeren u to da je *bhakti* istinsko dostignuće i stvarni cilj života, učinit ćeš sve da zaštitiš svoju

bhakti. Međutim, ako još nisi uvjeren u to da je *bhakti* istinski cilj, možda ćeš preskočiti ovu poantu.

2) Kao drugo, ovo će pitanje postati sve izraženije u tvome srcu: „*Jesam li u potpunosti zadovoljan? Ako da, jesam li stalno zadovoljan?*“ Spoznat ćeš da imaš problem – da možeš biti zadovoljan ponekad, ne stalno. Zadovoljstvo ti stalno izmiče, čak i dok prakticiraš *bhakti*. Nešto stalno iznova napada tvoju *bhakti*, prekida je. Zato kada razmisliš i usporediš vrijeme u svome životu kada si u materijalnoj svjesnosti i s vremenom u svjesnosti Kṛṣṇe, doći ćeš do sljedećeg zaključka: „*Sretniji sam kada sam u svjesnosti Kṛṣṇe, ne u materijalnoj svjesnosti.*“ Tada počneš razmišljati o tome na koji si način 'izgubio' tu svjesnost i koje principe trebaš slijediti kako bi zadržao osjećaje koji su povezani s *bhakti*. Jedan od principa jest upravo taj da trebaš skrivati svoju *bhakti*. Vjerno slijediti ovo načelo jedino je moguće kada postaneš uvjeren: „*Biti ću zadovoljan u životu, u sebi, potpuno zadovoljan, stalno, samo i jedino kada budem utemeljen u bhakti.*“ Tada se počneš osvrtni na svoj život kako bi uočio ono što trebaš počistiti ili ispraviti.

☪ Iz predavanja Śacīnandane Swamija na Govardhani, 8. studenog, 2017.

KAKO ISTINSKI NAPREDOVATI U DUHOVNOM ŽIVOTU

PITANJE: Često čujemo da nas zaokupljenost posvećenim služenjem pročišćava. Međutim, godinama promatrajući sebe i svoje vršnjake kako se suočavamo s doista dubokim *anarthama* ili vezanostima za želje i to kako nas takva vezanost može odvratiti od duhovnog života, često sam se pitao: kada prakticirajući *sādhana-bhakti* te vezanosti dođu na 'proljetno čišćenje', hoće li vezanosti i želje same otići nastavim li s praksom ili ih moramo nekako prigrbliti u tom procesu i pokušati ih pročistiti dok čekam Kṛṣṇu?

ODGOVOR: Tvoje je pitanje jako važno. Moramo prakticirati prema vlastitoj *adhikāri*. *Adhikāra* znači trenutna sposobnost. Protezanje u pokušaju da dodirnemo mjesec može biti dobra *yoga-asana*, ali to ne možemo činiti cijeli život. Zato postoje razne *āśrame*, kao što su *grhastha āśrama* itd.

K tome, ako stalno suzbijate i poričete svoju 'nižu prirodu', ona će u jednom trenutku isplivati i preuzeti kormilo. U *Uddhava-gīti* nalazimo još jednu preporuku: „*Iskusni konjanik koji želi ukrotiti tvrdoglavog konja prvo će konju dopusti da na trenutak čini što želi, a zatim će, povlačeći uzde, postupno konja usmjeriti u željenom pravcu. Slično tome, vrhunski proces yoge jest onaj kojime pažljivo promatramo kretanje i želje uma i postupno ih dovodimo pod potpunu kontrolu.*“ (*Śrīmad-Bhāgavatam*, 11.20.21)

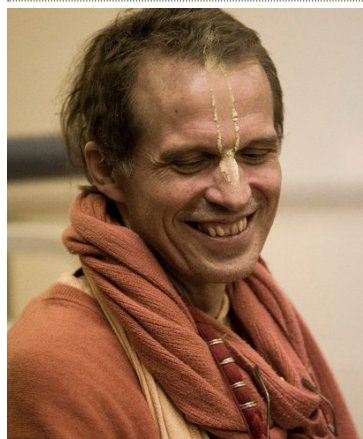
Ovo je načelo poznato među trenerima konja. Ponekad konja moraš pustiti da ide vlastitim putem. Istina, pustiti um i osjetila da idu vlastitim putem može biti opasno ako u potpunosti odsiječeš 'uzde'. Međutim, možeš činiti stvari koje se ne protive pravilima i propisima duhovnog života, koje će ti dati neki osjećaj mentalne slobode i pomoći da ukloniš pritisak koji osjećaš. To bi mogla biti poticajna rasprava s prijateljem s kojime ćeš istraživati područja koja ne bi istraživao na javnom skupu. Za tjelesnu dobrobit možeš plivati i vježbati jogu, dok za um možeš činiti druge stvari. To je nešto što nitko tko sazrijeva u duhovnom životu ne može zanemariti. Takva zabrinutost ne postoji samo za vrlo čistu dušu u kojoj snažno gori *rāga-bhakti* – neodoljiva privlačnost za Kṛṣṇu. Ali onaj tko nije čista duša mora se suočiti sa svojim materijalnim uvjetovanostima. Zanemarimo li to, nećemo imati dobrobiti.

Općenito govoreći, sustavan pristup podrazumijeva život u vrlini. Tada će tvoj um imati satvične želje koje te neće sprječavati u tome da napreduješ u svjesnosti Kṛṣṇe. Kada većinu vremena živiš u neznanju ili strasti, i tvoje će želje biti takve, što nije dobro. Ako živiš u vrlini, tvoj će um imati sklonosti koje ćeš lako uklopiti u model 'neka konj ponekad ima vlastiti put'. Svi oni koji žele ostvariti realan napredak trebaju proučavati kako živjeti u vrlini.

Ali naposljetku, samo slušajmo o Kṛṣṇi, slušajmo o Kṛṣṇi, slušajmo o Kṛṣṇi dok se ne onesvijestimo, a onda, kada ustanemo, nastavimo slušati, slušati i slušati o Kṛṣṇi.

☪ Iz predavanja Śacinandane Swamija na Govardhani, 8. studenog, 2017.

ŚACĪNANDANA SWAMI

seminari & događanja:

28. veljače Adhivāsa za Gaura-pūrṇimu, Kraenzlin, Njemačka

1. ožujka Gaura-pūrṇimā, Jagannātha tempel, Berlin, Njemačka

13. travnja Gaura-līlā večer, Kraenzlin, Njemačka

24 – 28. travnja Śrīmad-Bhāgavatam Retreat, Moskva, Rusija

Više na: www.sacinandanaswami.com